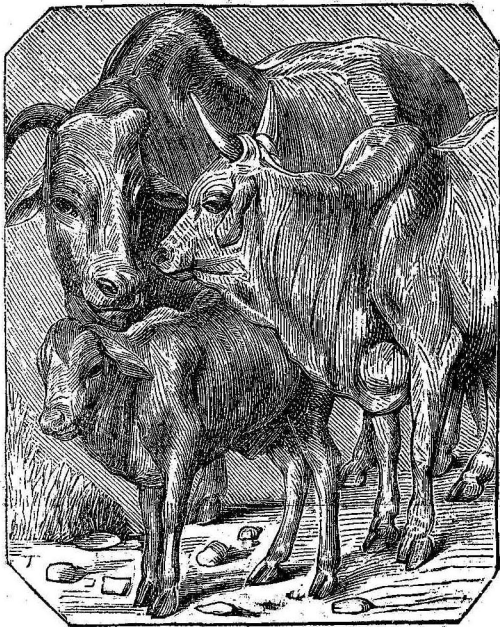

θεία, ἂν καὶ τὸ παιδίον ἐκείνο ἦναι ἀπλοῦς ἐργάτης εἶναι μόνον τοῦτο ἐντιμὸς καὶ εὐγνώμων,».

Ὅποίαν ἐπιρροὴν ἔχει καλὸς λόγος εὐθέως λεγόμενος! Ἐλπίζομεν, ὅτι ὅλαι αἱ μικραὶ μας ἀναγνώστριαι θὰ μιμηθῶσι τὴν μικρὰν ἐκείνην κόρην, ἥτις ἐστάθη τοσοῦτου καλοῦ πρόξενος εἰς τὸν πτωχὸν Ἀλέξανδρον.

ΙΕΡΟΙ ΒΟΕΣ.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀντικειμένων, τὰ ὅποια οἱ πτωχοὶ κάτοικοι τῆς Ἰνδίας προσκυνοῦσιν ὡς Θεοὺς, εἶναι καὶ οἱ βόες, τοὺς ὁποίους παριστάνει ἡ προκειμένη εἰκονογραφία. Εἶναι δὲ περίεργον εἶδος, διότι ἔχουσιν ἐπὶ τῆς ράχεώς των τινὲς ἕνα καὶ ἄλλοι δύο ὕβους ὡς τὰς καμήλους. Τρεῖς τοιοῦτοι εὐρίσκονται εἰς τὸν κῆπον τοῦ Λονδίνου καὶ εἶναι πολλὸ ἡμεροί.

Ἡ ἁμαρτία καθιστᾷ τὸν λογικὸν ἄνθρωπον ἀλογώτερον καὶ αὐτῶν τῶν κτηνῶν καὶ τὸν κάμνει νὰ προσκυνῇ ὡς Θεὸν πράγματα, τὰ ὅποια ὁ Πλάστης ἔκαμε διὰ νὰ τὸν ὑπηρετοῦν καὶ νὰ τῷ χρησιμεύουν πρὸς τροφήν.

Πολλοὶ προσπάθειαι καταβάλλονται ἀπὸ τοὺς εὐσεβεῖς τῆς Ἀμερικῆς καὶ Ἀγγλίας ὅπως φέρωσιν εἰς τὸν χριστιανισμὸν τοὺς ἀθλίους ἐκείνους εἰδωλολάτραις καὶ τὸ ἔργον προοδεύει κατ' ἔτος μεγάλως.

Ὅλα τὰ παιδιά ὅσα ἀγαποῦν τὸν Χριστὸν πρέπει νὰ προσεύχωνται ὑπὲρ τῶν εἰδωλολατρῶν τῆς Ἰνδίας καὶ ἄλλων μερῶν, ἵνα ταχέως ἐπιστραφῶσιν εἰς τὴν ἀληθῆ Θεὸν καὶ σωθῶσι.

ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ.

Κυρίως τις πλησίον τοῦ Λονδίνου ἐπῆγεν ἡμέραν τινὰ νὰ ἐπισκεφθῇ πτωχὴν τινα γυναῖκα, ἥ ὅποια ἦτο ἄρρωστος. Εἰσελθὼν εἰς τὸ δωμάτιόν της εἶδε παρὰ τὴν κλίνην της κοράσιόν τι γονατισμένον, τὸ ὅποιον ἅμα εἶδε τὸν ξένον εἰσελθόντα ἠγέρθη ἐκ τῶν γονάτων του καὶ ἐξῆλθε τοῦ δωματίου.

— Καὶ ποῖον εἶναι ἐκείνο τὸ κοράσιον; ἠρώτησεν ὁ κύριος τὴν ἄρρωστον.

— «ὦ κύριε!» ἀπεκρίθη ἡ γυνή· «εἶναι μικρὸς τις ἄγγελος, ὅστις ἔρχεται συχνὰ καὶ μοὶ ἀναγινώσκει τὴν Γραφὴν πρὸς μεγάλην παρηγορίαν μου· τώρα δὲ ἔθεσεν εἰς τὴν χεῖρα μου καὶ δέκα λεπτά.»

Ὁ κύριος τόσον εὐχαριστήθη ἀπὸ τὴν διαγωγὴν τῆ κορασίου, ὥστε ἐπεθύμησε νὰ μάθῃ πῶς συνέβη ὥστε αὐτὴ εἰς τόσον μικρὰν ἡλικίαν ν' ἀγαπᾷ τόσον τὴν ἀγίαν Γραφὴν καὶ νὰ ἦναι τόσον περιποιητικὴ εἰς τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς ἀρρώστους· πληροφορηθεὶς δὲ ὑπὸ τῆς ἀρρώστου ὅτι ἐζύχναζεν εἰς τὸ Κυριακὸν σχολεῖον τῆς γειτονίας ἐκείνης, ἐπῆγε τὴν ἐπομένην Κυριακὴν ἐκεῖ καὶ ἐζήτησε παρὰ τῆς διδασκαλίστῃς νὰ τῷ δεῖξῃ τὴν μικρὰν Ἑλλήνην Βράουν. Ἀφοῦ δὲ αὐτὴ ἐκλήθη καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸν κύριον πεφοβισμένη,

— Εἰσαι αὐτὴν ἠρώτησεν ἐκείνος, — ἡ ὅποια πηγαινέας καὶ ἀναγινώσκει τὴν Γραφὴν εἰς τὴν πτωχὴν καὶ ἄρρωστον ἐκείνην γυναῖκα;

— Μάλιστα κύριε, — ἀπεκρίθη τὸ κοράσιον.

— Καὶ τί σὲ παρεκίνησε τέκνον μου νὰ κάμνης τοῦτο; — ἠρώτησεν ἐκ νέου ὁ κύριος.

— Διότι — ἀπεκρίθη τὸ κοράσιον — εὐρίσκω εἰς τὴν Γραφὴν ὅτι «καθαρὰ καὶ ἀμίαντος θρησκεία ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς εἶναι αὕτη· τὸ νὰ ἐπισκέπτηται τις τὰ ὄρφανὰ καὶ τὰς χήρας εἰς τὰς θλίψεις των.»

— Καλλίστα τέκνον μου· καὶ τῆς ἔδωκας καὶ ὀλίγα λεπτά... δὲν εἶναι ἀληθές;

— Μάλιστα κύριε — ἀπεκρίθη τὸ κοράσιον μὲ ταπεινωμένους ὀφθαλμούς.

— Καὶ ποῦ τὰ εὗρες τέκνον μου;

— Μοὶ ἐδόθησαν ὡς βραβεῖον — ἀπεκρίθη ἡ μετριόφρων κόρη· καὶ ἐπανήλθεν εἰς τὴν θέσιν της.

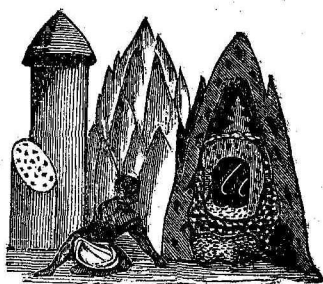
Τοιαῦτα ὠραῖα χριστιανικὰ παραδείγματα τῆς ἀγαθῆς ἐπιρροῆς τῶν Κυριακῶν σχολείων ἐπὶ τὰ παιδιά μᾶς παρέχει ἡ ἱστορία ὅχι ὀλίγα καὶ πρέπει νὰ κινήσωσιν ἡμᾶς εἰς τὸ νὰ εἰσαγάγωμεν καὶ παρ' ἡμῖν τὸ τόσον ὠφέλιμον τοῦτο σύστημα τῆς Βιβλικῆς διδασκαλίας κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν.

ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ.

Ἐπιτῆδεῖς τις ζωγράφος τοῦ Λονδίνου ἐζωγράφησε καλὸν γερὸν τινα τῆς παπικῆς ἐκκλησίας, ἐνδε

δυμένον τὰ καλογηρικά τι ῥάσσα· ἡ εἰκὼν ἐκείνη ἀπὸ μακρόθεν θεωρουμένη παριστάνει τὸν καλόγηρον προσευχόμενον μὲ τὰς χεῖρας συνδεδεμένας ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς βλέποντας ταπεινοφρόνως πρὸς τὰ κάτω, ὡς ὁ τελώνης ἐν τῇ Εὐαγγελίῳ, καὶ μὲ ἥθος ἀγαθοῦ ἀνθρώπου ὅπως δεδομένου εἰς ταπεινὴν καὶ εὐσεβῆ λατρείαν.

Εὐθὺς ὁμοῦς ὅπως πλησιάζει τις αὐτὴν, ἡ ἀπάτη αὐτῇ ἀφανίζεται. Τὸ βιβλίον, τὸ ὁποῖον ἐφαίνετο κείμενον ἔμπροσθεν του, ἀνακαλύπτεται ὅτι εἶναι ποτήριον εἰς τὸ ὁποῖον ὁ ἄθλιος καλόγηρος ἐξακολουθεῖ νὰ πιέζη ἐν λεμόνιον! Πόσον ὠραία παράστασις τῆς ὑποκρισίας ἢ εἰκὼν αὐτῇ!

TERMITAI.

Οὕτως ὀνομάζεται εἰδὸς τι λευκῶν μυρμηκῶν ζώων κατὰ μεγάλας ἀγέλας ἐν ταῖς τροπικαῖς χώραις τῆς Ἀφρικῆς καὶ Ἀσίας· ὀνομάζονται δὲ οὕτω, διότι φέρουσιν εἰς πέρας, ἥτοι ἀποτελεσιόνουσι πᾶν τὸ προστυχόν—πᾶν ἄλλο ἐκτὸς μετὰλλων καὶ λίθων.

Εἰς ἐκάστην οἰκογένειάν τῶν μυρμηκῶν τούτων εἶναι πέντε κλάσεις 1) οἱ ἄρρενες· 2) αἱ θήλειαι, ἐκάστη τῶν ὁποίων γεννᾷ 80 χιλιάδας ὡς καὶ ἐκάστην ἢ 30 ἑκατομμύρια τὸ ἔτος· 3) οἱ στρατιῶται· 4) αἱ τροφοί· 5) οἱ ἐργάται.—

Ἡ προκειμένη εἰκονογραφία παριστᾷ μυρμηκίαις ἥτοι μυρμηκοφωλίαις, αἵτινες παρουσιάζουν περίεργα σχήματα, ἐνίοτε εἶναι δώδεκα πόδας ὑπὲρ τὸ ἔδαφος καὶ τότε ὀνομάζονται μὲ τὰς καλύβας τῶν ἐντοπίων.

Ἐκάστη τούτων ἐσωτερικῶς διαιρεῖται εἰς θαλάμους, εἰς ἓνα τῶν ὁποίων κατακλείεται ἡ βασίλισσα. Τὰ ὡς εὐθὺς ἀφοῦ γεννηθῶσι, παραλαμβάνονται ὑπὸ τῶν τροφῶν καὶ μεταφέρονται εἰς ἰδιαίτερον δωμάτιον ὅπου ἐκκολάπτονται.

Ἄν καὶ κατασβεπτικά τὰ ἔντομα ταῦτα, εἶναι ὅμως πολὺ χρήσιμα εἰς τὸν ἄνθρωπον εἰς τὰ θερμὰ ἐκεῖνα κλίματα, διότι κατατρώγουσι τὴν σηπομένην φυλάδην ὕλην, ἥτις ἄλλως ἡδύνατο νὰ ἐμποδίσῃ τὴν βλάστησιν.

Οἱ ἐντόπιοι καὶ αὐτοὶ ἔτι οἱ Εὐρωπαῖοι τρώγουν τοὺς μύρμηκας τούτους ψητοὺς ἢ ξηραίνοντας αὐτοὺς εἰς

τὸν ἥλιον· λέγεται δὲ ὅτι εἶναι νόστιμοι καὶ θρεπτικοί.

Οὕτως ἡ θεία Πρόνοια συνεκέρσας τὸ κακὸν μετὰ τοῦ καλοῦ πρὸς χρῆσιν καὶ ὠφέλειαν τοῦ ἀνθρώπου.

Η ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ.

Οἱ μαθηταὶ σχολείου. τινὲς εἰς τὴν πόλιν Β. εἶχον συνέλθει καὶ καταλάβει τὰς θέσεις των ἐκτὸς ἐνὸς, τοῦ Γεωργίου, ὁ δὲ διδάσκαλος ἤρχισε νὰ ἐρωτᾷ τὸν γείτονα του ἐὰν τὸν εἶδεν, ὅταν ἐφάνη καὶ αὐτὸς εἰς τὴν θύραν ἰδρωμένος καὶ ἀσχομαχῶν.

Ἐ, κύρ Γεώργη!—εἶπεν ὁ διδάσκαλος,—καὶ ποῦ μᾶς ἔτρεχες ὅλην αὐτὴν τὴν ὥραν;

—Θὰ ἤμην ἐδῶ ἐγκαίρως, διδάσκαλε,—ἀπεκρίθη ὁ μικρὸς Γεώργιος, ἂν δὲν εἶχον νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν οἰκίαν μου ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ δρόμου.

—Καὶ διατί νὰ ἐπιστρέψῃς; ἠρώτησεν ὁ διδάσκαλος.

—Διότι ἐνθυμήθην κάτι τι.

—Ἐμποροῦμεν νὰ ἀκούσωμεν καὶ ἡμεῖς αὐτὸ τὸ κάτι τι; ἐπανελάθεν ἐκ νέου ὁ διδάσκαλος.

—Προτιμῶ νὰ μὴ τὸ εἶπω,—εἶπε σιγαλῶς ὁ Γεώργιος.

—Ἀλλὰ,—παρετήρησεν ὁ διδάσκαλος,—οὐ ἤξεύρεις, ὅτι ἐγὼ εἶμαι διωρισμένος ἐδῶ διδάσκαλος καὶ ἔχω χρέος νὰ γνωρίζω τοὺς λόγους τῆς ἀπουσίας τῶν μαθητῶν μου· λοιπὸν ἐπιθυμῶ ν' ἀκούσω καὶ τὸν ἰδικόν σου.

—Ἐνθ' ἡρχόμην εἰς τὸ σχολεῖον,—εἶπεν ὁ Γεώργιος ψιθυρίσας εἰς τὸ αὐτίον τοῦ διδασκάλου,—εἶδον πτωχὸν παιδίον ἐξυπόδοτον καὶ ἐνθυμηθεὶς ὅτι εἶχον ἐν ζυγῷ ὑποδημάτων μισοτρίβων, ἔτρεξα εἰς τὴν οἰκίαν καὶ τοῦ τὰ ἔφερα.

—Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος; ἠρώτησεν ἐμφαντικῶς ὁ διδάσκαλος.

—Μάλιστα, κύριε,—εἶπεν ὁ Γ.

—Καὶ διατί τάχα δυσκολεύεσαι νὰ τὸ εἶπῃς;

—Διότι ἡ μήτηρ μου μὲ λέγει, ὅτι ὅταν δίδω ἐλεημοσύνην πρέπει νὰ τὰ κάμνω μυστικῶς, μήπως μὲ ἐπαινέσωσιν οἱ ἄνθρωποι καὶ γινῶν μάταιος καὶ ὑπερήφανος.

ΓΕΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

Με ποίαν ἄλλην ἁμαρτίαν παρομοιάζεται ἡ εἰδωλολατρία ἐν τῇ Γραφῇ;

—Ποία ὑπῆρξεν ἡ μερίστη καὶ ἡ μακρότατον χρόνον διαρκέσασα καὶ ὑπὸ τοῦ μεγίστου ἀριθμοῦ ἀνθρώπων συνοδευθεῖσα ἐκπόρᾳ;

—Ποῖός ἦτο ὁ μέγιστος τῶν προφητῶν, καὶ διατί;

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΙΣΕΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ.

Διὰ τὴν Γερμανίαν ὅπως προσορμίζονται ἀτμόπλοια	δραχ.	1
Τῶν παρελθόντων ἐτῶν	»	1.50
Διὰ τὸ ἐσωτερικὸν	»	λεπ. 60
Παρελθόντων ἐτῶν	»	80